

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ : ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียน ในอำเภอวังจันทร์ จังหวัดระยอง

ผู้เขียน

นางสาวรวิภา ไแสงเมือง

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดุษฎี ณ ลำปาง	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. ไพบูลย์ สุทธิสุภา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วราภา คุณาพร	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กจัน ศรีมงคล	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช และหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ กับ การปฏิบัติ เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ เกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนที่จดทะเบียนเป็นผู้ปลูกทุเรียนเพื่อการส่งออก ในอำเภอวังจันทร์ จังหวัดระยอง จำนวน 89 คน เก็บข้อมูลจากผู้ปลูกทั้งหมดโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

จากผลการศึกษานพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 45.57 ปี ส่วนใหญ่สมรสแล้ว และมีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 5.03 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่เป็นแรงงานเฉลี่ย 3.07 คน มีพื้นที่ปลูกทุเรียนเฉลี่ย 12.52 ไร่ เกษตรกรส่วนใหญ่ทำสวนยางควบคู่กับการทำสวนทุเรียน มีประสบการณ์ในการทำสวนทุเรียนเฉลี่ย 8.9 ปี ฉีดสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชเฉลี่ย 6.4 ครั้ง/ปี ค่าใช้จ่ายในการซื้อสารเคมีเฉลี่ย 16,656.74 บาท/ปี รายได้จากการจำหน่ายทุเรียนเฉลี่ย 171,606.74 บาท/ปี เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับพิษหรืออันตรายแบบเฉียบพลันจากการใช้สารเคมี และเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่เคยไปรับการตรวจปริมาณสารเคมีในเลือด

เกษตรกรส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชในระดับสูง มีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกต้อง มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ถูกต้องสูง ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ กับทัศนคติเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนเป็นไปในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้นี้ก็คือ หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้ ช่างสารเกี่ยวกับสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความปลอดภัยในการใช้สารเคมี และสุขภาพของเกษตรกร รัฐควรมีการควบคุมการนำเข้าและการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชอย่างจริงจัง เพื่อให้เกษตรกร ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อมปลอดภัยจากสารเคมีมากยิ่งขึ้น

Independent Study Title : Knowledge, Attitude and Practice Relating to Pesticide Application among Durian Growers in Wangchan District, Rayong Province

Author : Miss Rampai Sangmuang

M.Sc. (Agriculture) : Agricultural Extension

Examining Committee :

Assist.Prof. Dusdee Nalampang	Chairman
Assoc.Prof. Paiboon Suthasupa	Member
Assist.Prof. Warapa Kunaporn	Member
Assist.Prof. Katin Srimongkol	Member

ABSTRACT

The objectives of this research were to study the status of pesticide application, knowledge, attitude and practice as well as the relationship between knowledge, attitude and practice relating to pesticide application of durian growers.

Population studied were 89 registered durian growers for export at Wangchan District, Rayong Province. Data collection was done through questionnaires. Statistical techniques used included percentage, mean, minimum, maximum, standard deviation and Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

From research findings, it was found that the majority of durian growers were male with an average age of 45.57 years. Most of them were married and completed primary school (prathom 4). An average family member was 5.03 persons while family labor member was 3.07 persons with a farm size of 12.52 rais. Most of them had grown durian together with rubber plantation. The experience of growing durian was 8.9 years on average. They applied pesticide 6.4 times per year on average. The expense of pesticide was 16,656.74 Baht per year and an annual income from durian was 171,606.74 Baht on average. The majority of durian growers had never received acute poison from pesticides and had never blood tested for quantity poison.

The majority of durian growers had knowledge of pesticide application at a high level with a positive attitude towards proper practice of pesticide application so as to actual practice of pesticide application. The relationship between knowledge and attitude of pesticide application was significantly positive.

Recommendations from this study were that government official and the private sector involved should prepare information of proper use of pesticide especially safety application to the farmers. Government should also control importing pesticide and pesticide application strictly in order that the farmers, consumers and environment will be saved.